

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. xv. post Trini.

nō irridet rē, vsq; ibi: vitā eternā. Gal. vj.
Nō dubiū qñ sit error p̄culosus sollicituz
esse de rpalib; Sūt aut̄ tria notāda h̄p̄
bis illis apli. **P**rimū salutar; exhorta-
tio: Nolite errare/de? nō irridet. **S**e-
cundū exhortatōis rō: Quēcūq; em semī
nauerit hō hec r metet. **T**ertiu rōnis
declaratio: Qui em semiat in carne: d car-
ne metet corruptiōz. Qui p̄o seiauerit in
spū: de spū metet vitam eternā. De p̄mo
Bar. xij. Videre neq; vos seducat. De
scd̄o Mat. xij. Reddet vnicūq; iuxta
opa sua. De tertio Ro. vij. Prudētia car-
nis mors est. prudētia aut̄ spūs vitaz par-
t̄. Nolite rē.

Primo arti. An tot? mūdus guber-
netur a deo: Quid dñica. iij. post epi-
phaniā. Sermonē. iij.

Secūdu art. In p̄ced. rē. In hoc di-
cendū de scd̄a q̄ est rō p̄paratōis: que
v̄ sumit ex p̄paratōe ad aliū. r hec ē triplex

Primo pbat generaliter.
Secūdo specialiter.
Tertio singulariter.

Primo pbat rē. sc̄a de victu q̄ de vestitu
di. Nōne ania plus est q̄ esca: r corp? pl?
q̄ vestimentū: Hiero. Qui maiora p̄stī-
tū: v̄tūq; r minora p̄stabit. Qui itaq; nob
sine sollicitudine nra dedit vitā r corpus;
dabit etiā sine nra sollicitudine sup̄flua illō
v̄ sustentez vita et regat corp?. **S**cd̄o
pbat specialit̄ de victu: cū dicit Respicite
volatilia celi q̄ neq; serūt neq; metūt neq;
p̄gregant in horrea: r pater v̄r̄ elect; pa-
scit illa. q̄ multo magis hoies q̄ sūt rōna-
les r maioris p̄der; r p̄cij corā deo pa-
scet etiā sine sup̄flua sollicitudine. **L**h̄ys.
Dia volatilia fecit de? p̄pter hoiem: hō
minē aut̄ p̄pter se. Si q̄ aialib; ministrat
p̄pter hoiem: quō nō hōi ministrabit p̄
se: **T**ertio pbat singularit̄ de vestimē-
to. Et ponit duplex exemplū. **P**rimū est
de corpis magnitudine quā de? dat sine
hois sollicitudine. **Q**d̄ p̄r; qz q̄ntūcūq;
sollicitez aliq; de magnitudine sua: nō p̄-
adijcere ad staturā suā cubitū vnū. q̄ de?
dabit vestimentū sine nra sollicitudine su-
p̄flua. **A**ug. de sermone dñi in mōte. Illi
tegedi corpis curā relinq̄te: cui? cura fa-
ctu est vt rāte sit stature. **S**cd̄m̄ exēpluz
sumit ex terrenascētib; cū pic; **C**ōsidera-

te lilia agri quō cresunt: nō laborāt neq;
nent. **D**ico aut̄ vob; q̄ nec sic salomō in oi-
gla sua coopt? est sicut vnū ex istis. **L**z ei
ars imitez naturā: nō opa art; nō allequū-
tur p̄fectiōz p̄per nature. **H**iero. Et reue-
ra: qd̄ sericū: q̄ regū purpura: q̄ pictura te-
rericū: p̄r̄ florib; p̄pari: **Q**uid ita rubet
vt rosa: **Q**uid ita cadet vt liliū: **L**h̄ys.
Cur p̄o tāto etiā herbas decore vestiunt
vt suā sapiam demōstraret r sup̄abūdā-
tiā p̄tū: vt vndiq; ei? gl̄iam discam?
Nō em vt soli celi enarrēt gl̄iam dei: sed r
terra. **E**t hoc q̄ p̄cludit dñs q̄ de? suffi-
cienter vestiet hoiem absq; sollicitudine su-
p̄flua. **S**i aut̄ fenū r herbā agri qd̄ hō
die est r cras mittet in cubanū sic de? ve-
stit: q̄nto mag; vos modice fidei? **L**h̄ys.
Hec dicit: nō opus p̄hibuit: sed sollicitu-
dinē. **B**lo. d̄r: modice fidei: qz modica fi-
des est q̄ nec minimis certa est. **P**redicte
itaq; rōnes fundant̄ in loco a minore: vt sa-
tis p̄. **A**ullaten? q̄ est hōi diffidentū de
diuina p̄uidētia. **E**xemplū: quō p̄uidit
p̄p̄o israelitico q̄ diu fuit in deserto: vbi q̄ti
die dabat eis māna de celo: r vestimenta
eor; nō sunt attrita: vt h̄i **A**ecm. ix. **A**eg;
et tribub; eor; infirm? **U**n̄ d̄r **S**ap.
xvj. **P**anē de celo p̄stitisti eis sine labore:
se delectamentū in se habentē rē.

Tertio ar. **A**ud. rē. **F**orte dicit; **D**ēs
ita sollicitant; oēs ita faciūt. **A**udite
qd̄ iura dicūt. **I**l. d̄ offi. **P**sidis. **S**ed l; **E**t
xij. q. ij. **G**lia epi. **E**t de electōe. **L**ū causā.
Nō qd̄ fiat: sed qd̄ fieri debeat p̄siderādū
est. **A**udite. **A**n esset sufficiens excusatio
alicui? furis si diceret: mlti ali; sic furant.
Certe nō. **A**pplica notādo illō **A**ug. **N**ō
p̄pterea min? ardebūt q̄ cū mlt; ardebūt.

Dñica. xv. post Trini. Ser. iij.

Nolite sollici-
ti esse. rē. **B**onū q̄ faciētes rē.
vsq; in finez ep̄stole. **G**al. vj.
Hortat apls ad sollicitudinē sp̄ualū: vbi
sunt tria notāda. **P**rimū salutaris ex-
hortatio: **B**onū q̄ faciētes nō deficiam?
Scd̄m̄ exhortatōis ratō: **T**pe em suo
metem? nō deficiētes. **T**ertiu rōis cō-
clusio. **E**rgo dū tps habem? ogemur dō

an̄ zc. De p̄mo Heb. xij. In disciplina p̄
seuerate. De sc̄do Hieron. Nullus labor
dur̄: nullū tēpus longū videri debz q̄ glo
ria eternitat̄z adgr̄it. De tertio Bre. Di
serico die tps mō est: sed iusticie tps post
erit.

Politezē.

Primo arti. An possit aliqd̄ ztingere
p̄ter dei gubernationē: Vide do. y.
post Epiphaniā Ser. p̄mo.

Scd̄o arti. In p̄ced. zc. In hoc sc̄mo
ne dicendū de tertia q̄ est rō. p̄missio
nis: qz vicz p̄mittit patrē celestē oia nob̄
necessaria datuz: si tñ q̄ram̄ p̄mū regnū
dei. Dicit ḡ Nolite solliciti eē dicētes zc.
vsqz in finē. Ubi tria facit dñs.

Primo iterat p̄hibitiuā p̄clutionē.

Scd̄o subdit p̄firmatiuā p̄pationē.

Tertio infert p̄missiuā exhortationē

Primo igit̄ zc. dic. Nolite solliciti esse di.
qd̄ man. aut qd̄ biba. aut q̄ opiamur: Si
p̄ necessarijs non oportet esse sollicitos: q̄
pena digni sunt q̄ p̄ superfluis nō dōm̄iur:
et aliena rapiūt. Remig. In hoc v̄s rō
peritit vt oñderet rem hac esse p̄necessa
riā: z vt arti? eam in cordibz n̄ris inculca
ret.

Scd̄o subdit p̄firmatiuā p̄pationēz

Cū d̄r. Hec em̄ oia gentes. i. gētilēs. q̄m̄

nā. p̄udentiā circa hūana negatēs: quibz

nulla est spes eternoz: ingruunt. Sz vos q̄

fidē habetis nō debet̄ esse talis opiniois

quia scit pater vester q̄ in celis est: qz his

oibz indigetis: qz p̄ est: vult: qz celest̄z p̄t.

In fine dubio dabit qd̄ expedit ad salutē

Chr̄y. Non d̄r: Scit deus: sed: scit pater

vester: vt eos i maiorē sp̄m̄ ducat. **T**er

tio infert p̄missiuā exhortationē d. Queri

te ḡ p̄mū regnū dei z iusticiā eius: z hec

oia ad vitā necessaria adijciēt vobis. s.

coopantibz z laboratibz. Aug. de sermōe

dñi in mōte. Cū dicit: p̄mūz: significauit

qz hoc posterū q̄rendū est nō tpe: sed d̄

gnitate: illud tanq̄ bonūz n̄m: hoc tanq̄

necessariū. Beda. Regnū dei z eius iusti

ciam q̄rere: est celest̄z patrie dona deside

rare: et quibz iusticie meritis ad hec p̄ue

niatur indelinēt querere. **C**hr̄y. Nō di

cit: dabunt: sed apponētur: vt d̄scas: quia

p̄sentia nihil sunt ad magnitudinē futu

roz. **O** q̄ fatū qui postponūt regnū dei:

et tantū sollicitant̄ de bonis mūdi q̄ sic su

bito p̄tereunt z velis nolis a te relinquuntur

Exemplū Luce. xij. de homie illo diuī
te zc. Cui dictū est. Stultē hac nocte re
perent a te aiām tuā. Que aut̄ parasti cu
ius erunt: Vide ibi P̄s. Relinq̄nt alie
nis diuitias suas.

Tertius arā. Audistis. Videte ergo
ne bona corpis p̄feratis anie bonis
qm̄ vt dicūt iura. Anima est preferenda
quibuscūqz rebus. L. de sacrosan. egleſi.
l. Sanctimus. Et. xij. q. j. Precipim̄. **A**u
dite. Si possētis a p̄ncipe obtinere mille
aureos z decem denarios: tali pacto: qz si
prius z instantius petitis mille aureos cū
ip̄s etiā habebitis decē denarios: Nōne
stulte ageretis si peteretis p̄mo quod
minus est. Expone et applica qm̄ modica s̄t
et quasi nulla: bona temporalia z que ad
corp̄us spectāt: bono p̄ spirituali p̄para
tione z eternoz q̄ spectat ad aiām. Ideo
Matth. xij. Quid prodest homi si mun
dum vniuersum lucret: anie p̄o sue detri
mentum patiatur zc.

Dominica. xvj. **T**ri
nitia. Ser. p̄mus

Tibi dico sur

tge. Luce. vij. Obsecro vos ne

deficiatis in tribulatiōibz meis

p̄ vobis q̄ est gl̄a vestra. Eph. iij. Cui
bet pctōi dicit dñs Surge. Cauēduz est

igit̄ ne surdā aurē faciam̄ dñi exhortatio

ne spernētes: imo ad hoc sp̄ conanduz vt

semp̄ stantes et recti sim̄ etiā in tpe tri

bulatiōis. Ad qd̄ hortat̄ apl̄us d̄. **O**bsē

cro zc. Ubi tria sūt notāda **P**rimū ex

hortantis benignitas: **O**bssecro vos. s. p̄

pter deū. **S**cd̄m̄ exhortatiōis necessi

tas: **N**e deficiatis in tribulatiōibz meis p̄

vobis. i. ne deficiat̄ a veritate fidei in tri

bulatiōibz meis: qz vincit̄ sum p̄ vobis:

.i. q̄s p̄ vobis sustineo. **T**ertū est eius

dē exhortatiōis utilitas q̄ est gloria v̄ra:

sc̄z qz vos nō deficiatis: vel etiā est gloria

nostra. ij. **C**oz. j. Gloria vestra sum̄ sicut

et vos nostra. De p̄mo. Ro. xij. **O**bssecro

vos p̄ m̄iaz d̄i. De sc̄do. Ro. vij. **N**eqz tri

bulatio: neqz angustia: poterit nos separe

a charitate dei zc. De tertio. Ro. v. **G**lori

amur in tribulatiōibz.

Tibi zc.

